

Norges vassdrags- og energidirektorat
Reguleringsmyndigheten for energi, RME
Postboks 5091, Majorstua
0301 Oslo

RME høringsdokument nr. 3/2020 om endringer i avregningsforskriften og endringer i forskrift om kontroll av nettvirksomhet

Nettselskapene er monopolvirksomheter. Vi som kunder kan ikke påvirke effektivitet, kvalitet og gebyrstruktur. Det er også vanskelig for oss forbrukere å ettergå grunnlagene for selskapenes prising av de ulike tjenestene, så myndighetenes regulering av denne type virksomhet viktig. Derfor støtter vi at et standardisert beløp/tariff for ikke-fjernavleste kunder forskriftsfestes.

Vi er imidlertid bekymret for at en fastsettelse av et flatt gebyr uten krav om årlig stedlig kontrollavlesning vil bli en hvilepute. Hvis det å forskriftsfeste et fast gebyr for ikke-fjernavleste måleverdier skal gi et klarere rettslig grunnlag for tariffen og angi én felles sats uavhengig av hvilket nettselskap man tilhører, bør det samtidig stilles klare krav til nettselskapene om hva som skal inngå i denne tjenesten.

Muligheten for å skrive ut gebyr

Huseierne er enige i at korrekte måledata er viktig. Det gir igjen et bedre grunnlag for riktig fakturering av kundene. Hos kundene som har AMS- måler, skjer avlesningen ved at måleren automatisk sender måledata til nettselskapet. For kundene som av ulike grunner ikke har AMS-måler med aktiv kommunikasjonsenhet, må nettselskapet håndtere data som blir avlest manuelt og sørge for å ha rutiner for å kontrollere at data som er sendt inn manuelt er riktige. Her kan nettselskapet beslutte at det er nødvendig å gjennomføre kontrollavlesning.

NVE har videre bestemt at nettselskapene kan kreve gebyr for avlesning hos disse kundene, siden nettselskapene er pliktige til å sørge for at alle målere blir lest av minst en gang i året. Kostnader som danner grunnlag for et avlesningsgebyr kan være registrering og validering av målerstand, utsending av påminnelse om avlesning, retting av feil levert målerstand og gjennomføring av kontrollavlesning hos kunden. På bakgrunn av dette er det nå blitt vanlig praksis med ekstragebyrer i tusenkronersklassen for manuell avlesning.

Liten synliggjøring av hva man betaler for

Nettselskapene fastsetter i dag selv gebyrets størrelse, med utgangspunkt i egne vurderinger av merkostnadene forbundet med kunder som ikke er fjernavleste. Dette innebærer store variasjoner.

Nettselskapet kan ikke kreve inn mer i gebyr enn de faktiske ekstra kostnadene de har med å håndtere og kontrollere manuelt avleste data, og plikter innen rimelig tid å gi kunder

informasjon om beregningsgrunnlaget for egne tariffer. Kunden har altså krav på å vite hvilke aktiviteter nettselskapet gjennomfører i forbindelse med manuell avlesing, og kostnadene forbundet med dette. Nettselskapet skal også redegjøre for hvordan nettselskapet har beregnet kostnadene de ulike aktivitetene medfører.

Gjennom dialog med mange boligeiere det siste året, har vi fått bekreftet et inntrykk av svært ulik og forvirrende praksis blant nettselskapene. Mange kunder reagerer på at nettselskapene fastsetter en tariff for ikke-fjernavleste kunder, uten å faktisk å oppsøke kunden for måleravlesning. I tillegg er prisen høyst forskjellig fra nettselskap til nettselskap. Der noen ikke tar seg betalt for denne tjenesten, tar andre nettselskaper 3000 kroner.

Det er vanskelig for kundene å forstå hvordan en tjeneste som i utgangspunktet bør være den samme over hele landet, kan kreve så ulik grad av ressurser og ha så ulik pris. I tillegg har vi inntrykk av at nettselskapene ofte ikke klarer (eller ønsker) å oppgi konkrete kostnadsestimer for aktiviteter knyttet til å håndtere og kontrollere disse måleverdiene. Det er etterlatt et inntrykk at flere selskaper har satt prisen urimelig høy for å presse kundene til å installere aktiv kommunikasjonsenhet.

Fremdeles uklart med fast tariff

NVE foreslår at tariff for ikke-fjernavleste kunder skal fastsettes som et standardbeløp i forskrift, og settes til 1500 kroner ekskl. mva. per år. De foreslår videre at nettselskapene skal kontrollere måleverdier som ikke er fjernavleste minst en gang i året, men stiller samtidig ikke krav om årlig stedlig kontrollavlesing. Det mener vi bør inngå som krav i forskriften. Hvis man skal kreve kunden for så store ekstrabeløp årlig, bør det være en synlig tjeneste man betaler for, og den bør være lik for alle hvis prisen settes likt.

Så selv om det er positivt at man forsøker å sikre at tariff for ikke-fjernavleste kunder fastsettes som standardbeløp i forskrift, må ikke dette bli en hvilepute hvor nettselskapene krever inn penger for en tjeneste som faktisk ikke leveres. Den foreslåtte løsningen åpner for dette.

Må stilles klare krav til nettselskapene

Kunden skal vite hva man får, og hva man betaler for. Det må foreligge en detaljert beskrivelse av hva gebyret dekker, for å sikre at man ikke betaler mer enn de faktiske kostnadene. Nettselskapene som tar seg betalt for tjenesten må også gjennomføre den.

Hvis forslaget om å forskriftsfeste tariff for ikke-fjernavleste måleverdier skal gi et klarere rettslig grunnlag for tariffen og angi én felles tariffsats uavhengig av hvilket nettselskap kunden tilhører, må det stilles klare krav til nettselskapene om hva som skal ligge i denne tjenesten.

Det kan samtidig bedre nettselskapenes insentiver for å finne effektive løsninger for å holde kostnadene med å håndtere og kontrollere måleverdier som ikke er fjernavleste så lave som mulig. På den måten kan man holde gebyrene lave, samt begrense sannsynligheten for at eventuelle merkostnader ved at enkelte kunder ikke er fjernavleste blir veltet over på alle nettselskapets kunder gjennom høyere nettleie.

Oslo, 20. august 2020

Linda Ørstavik Öberg

Linda Ørstavik Öberg
Energipolitisk rådgiver

Morten A. Meyer

Morten Andreas Meyer
Generalsekretær